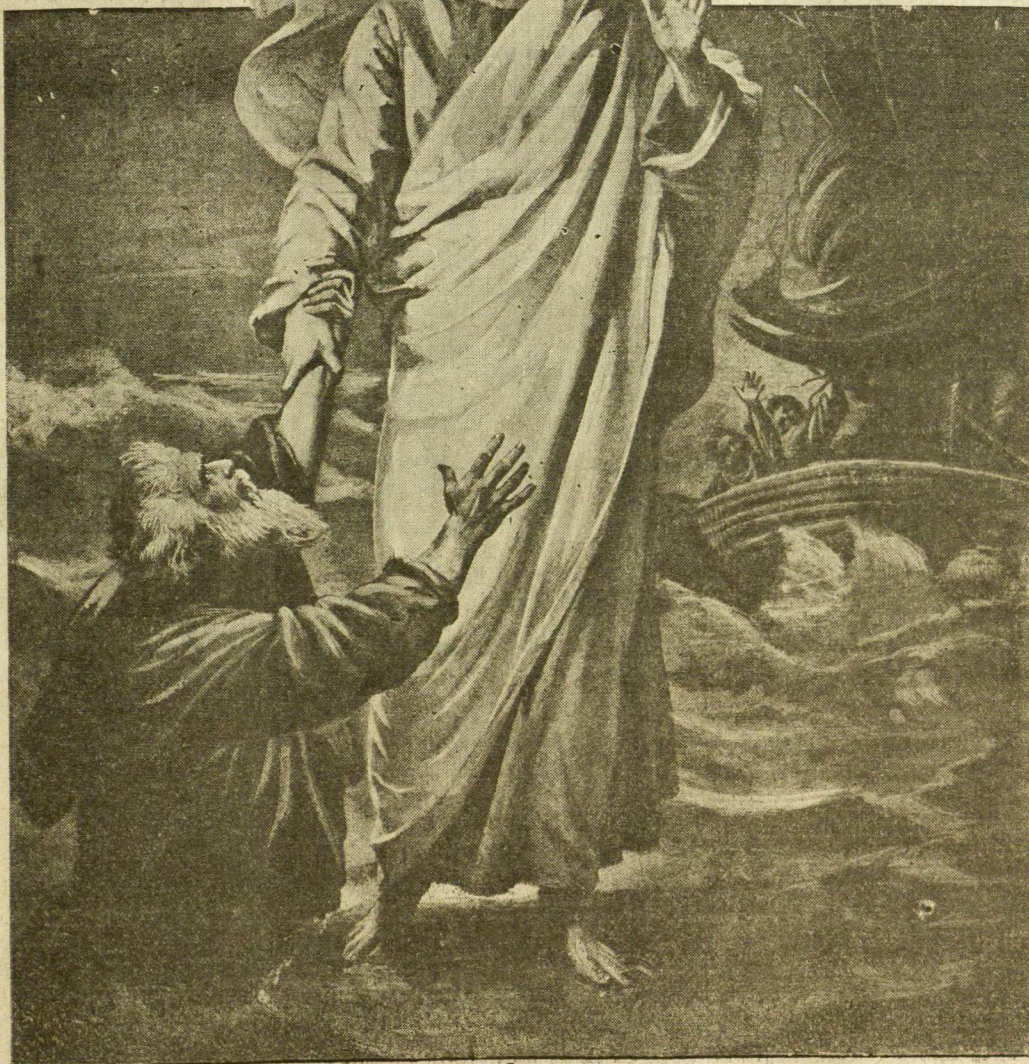

LATVAS

No. 26. Metai VI

Birž. (June) 26, 1926

ESR velet
respublikas
lib. ordo

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

V SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

I PETR. 3, 8-15.

MT. 5, 20-24.

MYLIMIAUSIEJI: bukite visi vienos minties, užjaučią, mylėkite brolius, bukite gailestingi, romūs, nuolankūs; neatsilyginkite piktu už piktą, nes tam esate pašaukti, kad paveldėtumėte palaiminimą. Nes kas nori mylėti gyvenimą ir gerų dienų matyti, tegul sulaiko savo liežuvį nuo pikto ir tegul jo lupos nekalba vyliaus; tegul jis nusigrežia nuo pikto ir tegul daro gera, teieško ramybės ir tegul ją seka; bet kurs jums kenktų, jei uoliai stengtųsi daryti gera? Bet jei ir turėtumėte ką kentėti dėl teisybės, jus esate palaiminti. Nebijokite jų gąsdinimo ir nunistokite ramybės. Laikykite Viešpatį Kristų šventą savo širdyse.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniais: Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę. Jus girdėjote, kad seniesiems pasakyta: Nežmuši, kas gi užmuštų, bus smerktinas teisme. Aš gi jums sakau: Kiekvienas, kurs pyksta ant savo brolio, bus smerktinas, teisme. Kas gi sakytų savo broliui: Raka, bus smerktinas taryboje. O kas sakytų: Beproty; bus smerktinas į pragaro ugnį. Todėl, jei tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeni, kad tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik tavo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną.

"Saldžiausias Jėzau, nebuk mano Teisėju, bet Išganytojum!" (Kalbantiems šituos žodžius, kuriuos dažnai kalbėjo šv. Jeronimas Emilijonas, šv. Tėvas Pius IX suteikė 11 d. rugpjūčio 1854 m. sekančius atlaidus: 1) 50 dienų už kiekvieną kartą; ir 2) visuotinus atlaidus tiems, kurie šv. Jeronimo šventėje ir oktavoje priims šv. Sakramentus ir pasimels sulig šv. Tėvo intencija — 29 d. lapkričio 1853 m.).

"Mano Saldžiausioji Jėzaus Širdie, padaryk, kad aš visumet daugiau Tave mylėčiau!" (Kalbantiems šituos žodžius sugraudinta širdimi š. Tėvas Pius IX suteikė 26 d. lapkričio m. 1876 m. sekančius atlaidus: 1) 300 dienų už kiekvieną kartą; ir 2) visuotinus atlaidus kartą mėnesyje tiems, kurie kasdien tą maldele kalbėjo per visą mėnesį, jeigu tiktai priims šv. Sakramentus ir pasimels sulig šv. Tėvo intencija).

Išganytojo Meilės Dovana

Tarp žmonių yra paprotys, kad draugai, atsiskirdami vienas nuo kito ilgėsimam laikui ar ant visuomet, teikia vienas antram dovanų, kurios jiems primintų malonias kartu praleistas valandas. Juo tie draugiškumo ryšiai buna artymesni, juo tos dovanos yra brangesnės.

Panašiai pasielgė ir mūsų Išganytojas. Prieš apleisiant šitą vargų ir skausmų pasaulį, Jisai irgi suteikė mums žmonėms gausią dovaną. Išganytojo meilės ryšiai su žmonija buvo labai artimi. Ir kadangi "didesnės meilės nėra kaip savo gyvybę atiduoti už savo draugus" (Jon. 15, 13), tai Išganytojas, aukodamas savo gyvybę už žmoniją, parodo, kad Jo širdis dega karšta žmonių meile. Ir toji teikiama Išganytojo dovana buvo atatinama Jo meilei — Jisai atidavė žmonėms Patį Save. Tai įvyko Paskutinėje Vakarieneje.

Išganytojas, žinodamas, kad Jo kančios bei mirties valanda arti ir kad Jisai paskutinį kartą valgo vakarienę su savo mokiniais, paėmė duonos, palaiminęs perlaužė, davė savo mokiniams ir tarė: imkite ir valgykite — tai yra mano Kūnas. Paskui Jisai paėmė vyno taurę ir, palaiminęs ją davė savo mokiniams, sakydamas: gerkite iš jos visi, nes tai yra mano kraujas naujosios sandorės, kuris bus išlietas už daugelį nuodėmėms atleisti. Ir kiek kartų tai darysite, darykite mano atminimui.

Tasai atminimas įvyksta kiekvieną kartą, kuomet kunigas laiko šv. Mišias.

Jam tariant tuos paslaptinius žodžius — tai mano Kūnas, tai mano Kraujas — Išganytojas nužengia iš dangaus ant mūsų altorių ir apsigyvena mūsų tarpe. Ar dienos ar nakties metu — Jisai yra altoriuje. Dieną žmonės užimti savo kasdieniniais reikalais, mažai Jį telanko; naktyje, pavargę, ieško pasilsio. Išganytojas visgi mus neapleidžia: Jisai laukia ir priima visus, kurie Jo ieško Švenčiausiam Sakramente.

Žmonės tikrai tuomet prie Jo puolasi, kuomet juos ištinka kokia nors nelaimė ar nepasisekimas. Kaip anuo metu iš visų Žydų žemės kampų plaukė prie Išganytojo minios žmonių — kurčių, nebylių, aklų, raupuotų; neturtėlių; nusidėjėlių — taip ir mūsų laikais visi, kuriuos spaudžia vargas ir nelaimės skubinasi prie Jo. Mes kiekvienas turime savo kryželį — vieni sunkesnį, kiti lengvesnį — ne svarbu. Kaip Išganytojas anuo metu nė vieno neatstumė, bet kiekvieną paguodė, suramino, išgydė — taip lygiai ir šian die Jisai nė vieno neatstumia, bet kiekvienam atleidžia jo prasikaltimus, kiekvieną suramina, tikrai reikia prie Jo kreiptis.

Ar tu niekuomet prie Švenč. Sakramento neišgirdai saldaus, jausmus paliečiančio balso, ramiai kalbančio tavo širdyje: "Ramybė tau, mano sunau!" Kaip tie žodžiai stebuklingai visa pakeičia. Baltos duonos paveikslai išnyksta iš tavo akių, jinai nustoja savo išvaizdą ir tu pamatai pačią tiesą

— Jėzų! Tikrai tai yra Jisai kaip tu Ji įsivaizduoji ant žemės Jo gyvenimo dienose. Tai Jisai — malonus, nuoširdus ir gailėstingas. Ir Jisai kalba tavo širdyje, taip, kaip Jisai kalbėjo anuo metu žmonių miniai, kuri paskui Jo vaikščiojo: “Visi, kurie vargstate ir esate apkrauti, ateikite pas Mane, Aš jus atgaivinsiu!

Jeigu kuomet nors, tai ypatingai dabar — šiomis Eucharistinio Kongreso

dienomis — turime rupintis suprasti tą Išganytojo meilės Dovaną. Kaip didi ir prakilni yra toji Dovana! Patsai Viešpats Dievas pavedė Save mums žmonėms, kad Jame mes rastume savo gyvenimo ramybę ir amžinybės laimę. Tiktai begalinė meilė gali pasiekti tokio aukšto išsižadėjimo. Bet neužmirškime — už meilę reikia meile ir atmo-kėti.

J. N.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Štai krikščionybė ir tik ji teliečia bendrai žmonių, ją priglaudžia; ji viešpatauja visa: praeituosius, dabartinius ir busimuosius amžius. Ji plaukia iš amžinybės tegrįšti į amžinybę. Ji teturi savo pradžia Dievuje tik sugrįžti amžinai pas Dievą.

Tik joje visa yra jos Įkurėjo veritybė. Tik joje visa yra tiesa ir šventenybė. Visi, kurie teiraujasi ją, randa joje stebėtiną tvarką, grožį, didybę, tiesos liudymus, kurie nuolat daugėja ir didėja, palyginamai kai žmogus nagrinėja jos ypatybes.

Ji tobulina ir skaistina širdis, kaip kad apšviečia protą. Ji perima visą žmogų.

Kilnus, antprigimtinis ir nepalyginamas Jėzaus Kristaus, jos Įkurėjo bu-das; Jo dieviška gyvenimo tobulybė;

Jo įstatymų šventumas;

Paprasta mokslo kilnybė, kurį Jis skelbė;

Jo kalba, kuri butų paikystė, jai nėra dangiška;

Jo stebuklų skaičius ir aiškumas, net atakliausių priešų pripažintas;

Jo kryžiaus galybė;

Jo neapsakomos kančios įvykiai, visi iš anksto pranešti;

Jo garbingas prisikėlimas, keturio-lika kartų atskirai praneštas ir Jo paties skelbtas savo mokiniams, ir net Jo apaštalu netikėjimas, kuriuos privertė tikėti aiškiais matomais įvykiais į savo Mokytojo prisikėlimo tikrumą;

Jo įžengimas į Dangų virš penkių šimtų liudininkų akyvaizdoje;

Antgamtinis Jo Bažnyčios vystimas, nežiurint tiek įmantrių negalimybių, ir medžeginių ir moralinių;

Aiškūs stebuklai, kurie lydejo visur ir visame pasaulyje Apaštalu dar-

bus, bemokslų ir bailių žvejų, umai permaintytų į mokytus ir pasaulio nugaltėtojus.

Jo devynių milijonų kankinių antprigimtinė kantrybė;

Bažnyčios Tėvų gabumai, sutrinanti visas klaidas ir melus, tik krikščioniškojo tikėjimo išdėstimu;

Šventi tikrų krikščionių gyvenimai, priešingi žmonių nedorybėms ir paprastoms silpnybėms;

Socialinė permaina, kurią krikščionybė yra įnešusi ir dar neša mūsų gadynėje visose tautose, kur tik ji pasiekia;

Galop, jos tąsa, jos dogmų pastovumas, jos sudėjimas, jos katalikiškoji hierarchija; jos nesuiramoji ir nesuardomoji vienybė, kuomet valstybės griuva, įra ir triunėja; kuomet draugijos nuolat kaitaliojas; visa mums rodo, kad Dievo ranka yra čionai ir kad ne žmogaus galybėje yra suvokti, kurti ir palaikyti tolygų darbą.

Tad yra, kaip matosi, tikra tikyba tik viena krikščionių tikyba.

Tik ji tėra tikyba, kuri šventu ryšiu mus vienija su Dievu, mūsų Sutvėrėju ir Tėvu.

Tik ji teperduoda mums tikrą religinį mokslą, kuriuomi Dievas mus moko apie save, savo esmę ir darbus, apie mus pačius, mūsų amžinąjį padėjimą, mūsų moralines priedermes.

Visos kitos taip vadinamosios religijos, kurios moko ką krikščionybė atmėta ir atmėta ką krikščionybė moko, butent, stabmeldystė, judaizmas, mahometizmas, arba kaip jos nebutų vadi-

namos, yra tai netikros ir todėl blogos, niekai-melai.

Jos yra žmogaus išradimai, bet religija yra dieviška įstaiga. Jos yra šventvagiški tikrosios religijos pamėgdžiojimai, kaip netikras pinigas yra nedoras tikrojo apvylus.

Ar nebutų sarmata sakyti, kad "visi pinigai yra geri", neskiriant geruosius nuo blogųjų?

Butų dar nedoriau atkartoti ateityje šį posakį, kurio paikystę mes prirodinėjome, "Visos religijos yra geros".

Arba yra biauriausis begėdystės kurinys arba didžiausios paikystės; begėdystės, jei sakoma iš atšalimo; paikystės, jei iš nežinojimo ir nesvarstymo.

XIX. . .

Ar Jėsus Kristus yra kas daugiau kaip garsiu filosofu, žymiu žmonijos gelbėtoju, dideliu pranašu? Ar iš tiesų jis Dievas?

ATSAKYMAS. Pasiklausk Jo Paties atsakymo:

Aš esu Dievas, jus patys sakote, nes Aš esu Dievas. Ką? Tiek daug laiko aš esu su jumis; ir nepažįstate manęs. Kas mane mato, mato ir Tėvą; Aš ir Tėvas yra vienas".

Reikėtų parašyti atskiras knygas gvildinti tą klausimą kaip reikia. Jau palietėm jį aukščiau, prirodydami krikščioniškosios religijos dievybę. Reikia gi toliau tęsti ir išvystyti dalyką, kuriuo mūsų tikėjimas remiasi.

Jėsus Kristus yra Evangelijos didvyris.

Pirma patėmyk tos figūros didumą,

palyginęs ją su kitomis, net ir su didžiausiomis. Visi kiti žmonės tėra vienos dienos; jie padaro truksmelį, pajudina pasaulį... irkas paskui juos pasilieka? Jų vardai giriami arba peikiami pabaigoje, pamiršti po kiek laiko ir galutinai paslėpti knygų lakštuose. Jie negyvena daugiau ant žemės.

Tik Jėzus Kristus dar gyvena ir visur gyvena. Jis yra pasaulyje; šiaudien kaip prieš 1900 metų Paryžiuje, Londone, Romoje, Chicagoje, Vilniuje; Azijoje, Amerikoje, Europoje — visur. Jis garbinamas arba neapkenčiamas, visose šalyse Jis yra ginamas ir užpuldinėjamas, priimamas ir atmetamas, kaip kad savo gyvenimo ant žemės dienoje. Jis yra pamatu visų tų stebėtinų judėjimų, kurie judina ir purto pasaulį; Jis yra svarbiausias klausimas, sukurs, į kurį subėga visi klausimai, liečiantieji žmogaus širdį.

Jis gyvas, Jis kalba, Jis įsakinėja, Jis moko, Jis draudžia, Jis auklėja savo visagalingąja esme krikščionybėje, kurios Jis yra versmė, gyvybė ir sąmata. Vieno likimas yra kito likimas; krikščionybė yra Jėzaus Kristaus gyvenimo kurinys pasaulyje per visus amžius.

Tad Jėzus Kristus yra vienatinis, nuolatinis, dabartinis faktorius, veikias per tuos paskutinius devyniolika šimtmetų, gyvomis raidėmis įrašytas žmonijos kartose, visose šalyse, pas visus pasaulio žmones. Tai nepaprastas gyvenimas, kuris perėmė visą pasaulį. Visa apie jį nyksta ir visa miršta, tiktai Jisai vienas tegyvena ir tesiplečia.

Jis nėra prastas žmogus. Garsus

Napoleonas turėjo tikrą nuomonę apie tai, kuomet pasakė: "Aš esu pažinęs žmones ir aš jums sakau, kad tik vienas buvo daugiau kaip žmogus."

2) Dar stebėtinėsnė ir vienam Jėzui Kristui ypatingesnė esmė, kuri pripildė pasaulį nuo pirmojo savo pasirodymo ant žemės, pripildė tąja pačia visagalybe amžius, kurie pirmiau prabėgo, net iki pasaulio pradžia. Del to paties Jėzaus, del Kurio gyveno, gyvena ir nuolat gyvens krikščionių kartos, senųjų kartos, Mozės mokiniai, pranašai ir patriarkai gyveno. Jame jie turėjo viltį; Jo jie laukė; Ji jie taip mylėjo. Saulė vidurdienyje apšviečia savo spinduliais visą erdvą, kurią ji pasiekia savo bėgyje ir kur dar turi bėgti; tolygiai, Jėzus Kristus, žmonijos širdis, apšviečia ir gaivina visą praeitį, dabartį ir ateitį.

3) Jėzus Kristus ir tik Jisai tėra tobulybės tipas. Nieko bendro nėra Jo ir kitų žmonių tobulybėse, kaip pavyzdžiui žydų, graikų ar romėnų. Jis yra Patsai, Jis yra vienas, Jis yra be panašaus, Jis yra virš visų.

Žmogiškoje tobulybėje nuolat yra varžytinės; vienas viršija kitą. Jėzus Kristus vienas yra išimtis. Yra taša tarp Jo ir žmogaus tobulybės.

Koks vardas gali prie Jo būti lyginamas? Ką drįstama prie Jo prilyginti? Šventieji, kurie yra doros didvyriai ant žemės, tėra Jo tolimi pavyzdžiai.

Niekas nemanė niekuomet sulygti su Juo, nes kiekvienas jaučia, kad jis negali stoti į tokią konkurenciją. Visa

išnyksta Jo šviesoje, kaip nuduotos žemės šviesos blanksta, kai saulė pasirodo visoje savo giedroje. Jis gi yra Patsai pasakęs: "Aš esu pasaulio šviesa."

Ir ta antprigimtinė tobulybė yra nepalyginamas apsireiškimas: nieko nebuvo pirma, niekas neskinė kelio pasakui. Jis pasirodė kaip mokslas, kurio Jis mokina. Jis nelankė jokių teologinių ir filozofinių mokyklų. Jis yra be priešasties, kuri tai padaro bei paaiškina, jei ne buvimas pačios tobulybės, kuri yra Dievas. Jis apšviečia visa ir niekieno neapšviečiamas; tai visų šviesų šaltinis.

Jo pagalba, ta tikrai dieviška tobulybė, kuri rodos taip perviršija žmogaus jėgas, neprieinama mūsų silpnybei. Jinai yra vaisingiausia, vienatiniai vaisinaga savo pasekėjuose mokiniuose. Jinai yra prieinama visiems žmonėms: kudiakams ir seniems, nemokytiems ir mokslinčiams vargšams ir turtuoliams, naujukams ir subrendusiems, kurie yra ilgai vedę tobulybės gyvenimą. Rodos, kad jisai yra kiekvienam ypatingai surėdyta. Jis lankstos prieš visus: ir pataiso visus: tai tobulybė visiems.

Kas nemato čionai dievystės antspaudos? Ar žmogus gali to viso ką nors padaryti?

Galop, paskutinis Jėzaus Kristaus ženklas: antgamtinė kaip visos kitos, ypatinga Jam Vienam. Jo tobulybė yra be prabangos.

Žmogus nuolat tęsi savo ypatybes iki kol pereina saiką; jaučiasi silpnu, jis mėgsta, bijodamas susmukti, peržengti

ribas net geruose darbuose.

Šv. Vincentas iš Paulo buvo kuklus, bet jis rodos tęsi per toli savo nušizeminimo nuomonę apie save; šv. Karolius buvo aštrus, gi jo aštrumas mus gązdina; šv. Pranciškus buvo bėdnas, gi jo pasirinkti išsižadėjimai buvo beveik tęsiami per toli, ir t. t.; žmogaus silpnybė pasirodo per jų dorybių didvyriškumą. Jėzuje Kristuje gera yra tikrai tobula, ir tikra; nieko nėra per daug traukta ar tęsta; dieviškosios esmės tobulybė matosi ir maišosi su tikrais ir dorais prigimties jausmais: Jame visas žmogus pasirodo; Dievas ir žmogus yra pilnai suėję kruvon.

Todel tas tobulas pavyzdys niekuomet nestumė nieko nustoti vilties; atpenč, jis yra taip malonus, švelnus, ir meilus; tai doros tikrumas ir tobulas ir galimas, Dievo-žmogaus perstatytas žmonių sekimui, Kus yra taip tikrai žmogus kaip Dievas.

Kokia išimtis! Koks stebuklas! Kokia didybė yra Jėzus Kristus! Kas nesaikytų: "Štai Dievo pirštas!"

4) O Jo mokslas. Tas žodis, kuris, per 1900 šimtmečių, visokių mokslų rušių, giliausių genijų svarstytas, aižytas, ginčytas, užpuldinėtas, draskytas yra sukėlęs visokių neapykantų, buvo priitaikytas draugijoms, tautoms, pavieniems, niekuomet nebuvo pasmerktas kaip klaida. — Jis nuolat pasilieka pasaulio šviesa; ir kiekviena pastanga jį panaikinti patvirtina ką Mokytojas pasakė: "Dangus ir žemė praeis, o mano žodis nepraeis".

Kur tas mokslas yra žinomas, pe-

rima civilizaciją, dorovės ir proto gyvenimą, skatina pažangą, kelia apšvietą; kur jo nėra ir palyginamai mažiau žinomas, ten nupuolimas, tinginystė, žiaurumas, mirtis; tai jo stokos žymės.

“Niekuomet žmogus”, pasakė žydai, “nekalbėjo kaip Tasai kalbėjo”. Tiesa, praskleisk Evangeliją. Kokia negirdėta galybė. Koks autoritetas. Koks romumas. Kokį dangišką kuklumą ji parodo. Jėzus moko ką Jis mato, ką Jis žino. Jis neginčija, Jis nemėgina prirodyti, įtikrinti; Jo žodžių Jam pakanka; Jis yra įsitikinęs, Jis tvirtina. Nė vienas, tik Dievas tapęs Žmogum gali vartoti tokią kalbą.

Toliau, Jėzaus Kristaus žodžiai parodo dieviškąją versmę, nes Jis vis tvirtina savo dievystę.

Jis save vadina Dievu, Dievo Sūnumi; Kristus yra **Tiesa, Gyvenimas, Išganytojas, Pasiūstasis**.

“Jei tu esi Kristus”, Jam sako žydai, “pasakyk mums”. — “Aš jums kalbu”, Jis atsakė, “ir jus man netikite. Stebuklai, kuriuos Aš darau Tėvo vardan, liudija apie mane. Aš ir Tėvas yra vienas”. Jie norėjo užmušti Jį akmenais, užuot tikėti į tuos žodžius: “Kodel mane norite užmušti?” Viešpats jiems sako.

“Už piktažodžiavimą, nes budamas žmogus, tu daraisi Dievu”.

Samarijos moteris Jam kalbėjo apie Kristų, Išganytoją, kurs atpirktų žmones ir juos mokytų visą tiesą. “Aš esu Jis”, jai pasakė, “Aš, kurs kalbu su tavimi”.

Kitą kartą Jis mokė minią: “Ištik-

rujų, ištikrųjų, Aš jums sakau, kaip Tėvas prikelia mirusius į gyvastį, taip Sūnus duoda gyvastį tiems, kuriems Jis nori... kad visi garbintų Sunų, kaip kad garbina Tėvą”.

Kas negarbina Sunaus, negarbina nei Tėvo”.

Jis mokino vieną mokytą žydą, kurs slapta atėjo pas Jį pasitartų: “Nė vienas”, Jis jam sako, “neįeis į dangų, išskyrus tą, kurs atėjo iš dangaus, žmogaus sunus, kurs yra danguje”.

Dievas taip numylėjo pasaulį, kad Jis davė savo vienatinį Sunų, idant visi, kurie tiki į Jį, nepražutų, o turėtų amžinąjį gyvenimą... Dievas siuntė savo Sunų į pasaulį, kad pasaulis būtų išganytas per Jį”.

“Kas tiki į Jį, nebus smerktas; gi kas netiki, jau yra pasmerktas dėlto, kad jis netiki į vienatinį Jo Sunų”.

Jėzus buvo ką tik išgydęs žmogų, gimusį aklų; pastarasis buvo pariziejų išvarytas iš sinagogos, kadangi jis tvirtino, kad jo geradarys buvo bent pranašu, susiranda Jį ir puola Jam į kojas. “Ar tiki į Dievo Sunų”, Jėzus jo paklausė. Kas Jis yra, Viešpatie, kad aš galėčiau tikėti į Jį?” “Tu Jį matai ir Jis kalba su tavimi”. Ir vargšas atsako: “Aš tikiu, Viešpatie”, ir puldamas ant kelių Jį garbina.

Ar užtenka to, ar nori išgirsti daugiau?

“Abraomas, jūsų tėvas”, sako Jis žydams, “džiaugėsi pamatyti šią dieną, jis pamatė ją ir džiaugėsi”.

Žydai Jam atsakė: “Tu dar neturi penkių dešimtų metų ir esi matęs Ab-

raomą?”

Jėzus jiems atsakė: “Pirm Abraomas buvo, Aš esu”.

Lozoriaus seserims, kurios kreipėsi prie Jo melsti prikelti jų brolių, Jis sako: “Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki į mane, gyvens, net po mirčiai. Ir kas gyvens manyje ir tiki į mane, nemirs amžinai. Ar tiki? Taip, Viešpatie”, atsakė ištikimoji Morta, “Aš tikiu kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sunus, Kurs ateisi į pasaulį”.

Ir netrukus potam, kai Jis buvo atėjęs prie jų dvokiančio Lozoriaus lacono, Jis pradėjo šiais žodžiais kalbėti: “Tėve, aš dėkoju Tau, kad Tu išklausai mane ir aš žinau, kad Tu mane išklausai visuomet, bet dėl žmonių, kurie stovi čionai, Aš tai pasakiau: kad jie tikėtų kad Tu mane siuntei”.

Ir balsiai sušuko, “Lozoriau, išeik laukan”. Ir mirusis atsikėlė, dar apraišiotas veidas, rankos, kojos pagrabiniai raiščiai.

Galima cituoti visą Evangeliją. Ypač paskaityk nepalyginamą kalbą prieš Paskutinąją Vakarienę. (Jon. XIV 6 ir ss). “Aš esu”, Jis sako, “kelias, tiesa, ir gyvenimas. Nė vienas neateina pas Tėvą kaip tik per mane. Jei būtumėte pažinę mane, jus juk taip pat pažintumėte mano Tėvą. Kas mane mato, mato ir mano Tėvą”.

“Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, tai aš padarysiu, kad Tėvas būtų pagarbintas Sunuje. Jei kas mane mylės, ir laikys mano žodžius, ir mano Tėvas jį mylės ir ateisime pas jį ir padarysime pas jį buveinę”.

Net ant kryžiaus Jėzus Kristus tvirtina, kad Jis yra Dievas ir kalba kaip Dievas. Gerasai vagis, šalia Jo prikryžiuotas, tikėjimu apšviestas, sušuko: “Viešpatie, atsimink mane, kai Tu busi Tavo karalijoje”. “Šiandien”, Jėzus atsakė, “tu busi su Manim rojuje”.

Galop — nes aš turiu apsiriboti — netikįs Tamas išvydęs palietė prisikėlusį Jėzų. Įtikintas tais faktais, jis puola ant kelių ir sušunka: “Mano Viešpats ir mano Dievas.” Toli bausti jį už tą po sakį; Jėzus jį patvirtina, “tu matei, Tamai”, jam pasakė, “tu tiki. Palaiminti, kurie nėra matę ir tiki”.

Patėmyk žodžius. Koks pasielgimas! Koki galybė! Kaip tai yra, kad vadintų Jį Dievu. Kaip Jis parodo ir turi Dievo balsą ir kirtį. Kaip Jis savinasi dievybę, tiesą tikėti į Jį, garbinti Jį, melstis į Jį, mylėti Jį, Jam atnašauti aukas.

Dabar gi išvada plaukianti iš to viso yra labai paprasta: arba Jėzus Kristus kalba tiesą, arba netiesą; vidurinio kelio čionai nėra.

1) Jei Jis kalba tiesą, yra kuo vadinasi — Jis yra Dievas, amžinasis gyvojo Dievo Sunus, visuose amžiuose palaikintas ir visi Jo žodžiai darbai, stebuklai, triumfai yra lengvai paaiškinami. Dievui nieko nėra negalima.

2) Jei Jis nekalba tiesos, Jis yra (atleisk man Viešpatie tą nelemtą išsitarimą) arabeprotis arba veidmainys.

Beprotis neturi sąmonės pažinti savo žodžių ir darbų. Neapkenčiamas veidmainys skelbia melą, gerai žinodamas ką daro.

Ar tamsta drįsti tai sakyti? Jėzus Kristus doriausis, švenčiausis tarp žmonių — melagis, šventvagis, veidmainys.

Turime prarasti protą ir dorovės sąvoką, kad bliauti tokią paikystę — bepurotystę.

Tat, Jis yra Dievas.

Jėzus Kristus stovi prieš protą, kaip stovėjo prieš Kaifą savo kančios dienoje. "Aš prisiekinu tave", Jam sako vyriausis kunigas, "gyvuoji Dievu, kad mums pasakytumei, ar Tu Kristus, Dievo Sunus"? Jėzus atsakė: "Tu tai pasakei. Aš esu".

Arba turime tikėti arba netikėti į tą tvirtinimą. Kitos galimos išvados nėra. Arba turime priimti Jėzų Kristų be jokių sąlygų arba visai Jį atmesti. "Kas nėra už Jį, yra prieš Jį". Kas tik Jo negarbina, negali protingai ir pasekmingai Jį girti, Juo gerėtis arba Jį gerbti kaip išmintingą bei prakilnų Žmogų arba Šventąjį.

"Gal", kas pasakys, "Jis tesivaidina Dievu, kad skelbtų savo mokslą su didesniu uolumu?"

Keblumas pasilieka tas pats, kadangi jokiis noras, nors geriausias, negali jokiū būdu pateisinti tokią didelę ir nuolatinę veidmainystę. Ir žmogus nemažiau būtų priverstas sutikti, kad visas Jėzaus Kristaus gyvenimas, tvirtinąs Jo dievystę, ne kas kaip tik beprotystė ir burnojimai kitą.

Apart to, mena yra visai nepriimama.

Ištikryjų:

1) Tokia mena, pirmoje vietoje, būtų sunaikinus Jo visa darbą ir iš-

blaškius Jo visa mokslą. Jėzus Kristus teturi prieš akis vieną siekį — panaiškinti stabmeldystę ir sugražinti visuotiną tiesos viešpatystę; per tiesą sugražinti dorą ir šventenybę ant žemės; atiduoti Dievui kas tik Dievui priklauso: žmogaus širdį, tikėjimą, pasišventimą, meilę. Su tokiu tikslu prieš akis ar Jis galėtų jei tikrai nebutų Dievas, pasiimti ir pasisavinti dieviškąjį vardą ir būtų neabejotinai buvęs jo didžiausias priešas.

Negalimas yra daiktas, kad Kristus pritrauktų visas tautas pripažinti savo dievybę vargšo, pažeminto, skausmų žmogaus asmenyje, Kurs mirė ant kryžiaus jeigu nebutų Dievu. Ar tai ne priešingiausia protui krikščioniškame moksle? Ar ne čionai netikėlių ir ištvirkėlių akmuo? Ar gi Kristus būtų pasiskyręs tokias priemones paremtisavo religijos priėmimą? Taigi būtų buvęs paikystės didybė. Koks keistas viliojimas, kuris šimteriopai labiau baugina, negu kad traukia.

Jėzaus Kristaus dievybė karta primta, aš suvokiū, kad yra galinga priemonė mąsinti tikėti į Jo mokslą. Bet kaip ta mena galėtų buti bendrai primta? Kaip gi be pamato ir neatsispiriamos dieviškos galios apsireiškimo galėtų Jėzus Kristus buti laikomas už Dievą?

Ne. Aš atkartoju: antprigimtinio Jėzaus Kristaus budo akyse, Jo žodžių, Jo tvirtinimų, Jo darbų ir Jo veikimo, kurie yra krikščionybė, yra protingam žmogui tik vienas kelias pasirinkti; puliti po Jo kojų ir garbinti neapribojama

Dievo meilę, Kurs yra taip numylėjęs pasaulį, kad davė savō vienatinį Sunų ir sušukti su šv. Tamu jo atgaivintame tikėjime: “Mano Viešpats ir mano Dievas!”

Geriau buti klaidatikiu negu kataliku: jie irgi krikščionys, kas yra beveik tas pats.

ATSAKYMAS. Taip, beveik. Kaip netikras pinigas yra beveik tas pats, kaip ir tikras. Vienatinis skirtumas yra, kad vienas yra tikras, o kitas netikras.

Katalikas ir Protestantas, “beveik tas pats” — tamsta nepažįsti nė vieno, nė kito.

Ką Katalikų Bažnyčia tvirtina, protestantai neigia. Katalikas turi savo tikėjimo desnį — neklystantį Bažnyčios mokinimą. Protestantų sektos ją atmeta; niekina jos autoritetą ir laiko savo vienatinį autoritetą bibliją, kurią jie pasiaiškina kaip moka, ar gali arba kaip nori.

Katalikas semia krikščioniškąjį gyvenimą iš septynių Bažnyčios sakramentų ir jų dėka jį palaiko; ypatingai atgailos ir švenčiausiuoju Sakramentu. Protestantai nepripažįsta tų Sakramentų; jie tepalaiko krikštą ir net to paties esmę iškraipo.

Katalikų Pasaulys

SVEICARIJA. — Genevos mieste kas metai įvyksta katalikų susirinkimas, kuriame dalyvauja viso Genevos kantono gyventojai katalikai. Jiems paprastai pirmininkauja patsai vyskupas, kuris gyvena Friburgo mieste. Per tuos susirinkimus buna išduodami raportai iš viso vietinio katalikų gyvenimo. Šiuometinis susirinkimas buvo labai skaitlingas. Iš atskaitų pasirodė didelis katalikų tikėjimo pakilimas ir jo pažanga. Pereitais metais atidaryta ties Genevos miesto priruošiamoji seminarija, į kurią priimami jauni kandidatai, norintieji įstoti į dvasinį luomą. Mokinių skaičius siekia 37. Genevos kantonui tai labai didelis; jįsai lemia skaisčių ateitį. Susirinkime buvo pažymėtas ir naujas krypsnis protestantų tarpe, butent palankumas katalikams. Pagaliau susirinkimas aptarė visa kaip turi įvykti visos apeigos pernešimo kuno kardinolo Mermillod iš Notre Dame bažnyčios į Carouge, kuriuje kardinolas buvo krikštytas ir kurioje patsai pareiškė noro savo testamente, kad nerū buti palaidotas.

BELGIJA. — Šiomis dienomis ažemė Belgijos primo sostą arkivyskupas Van Roey. Jįsai liko garsaus kardinolo Mercier įpediniu. Visa krašto spauda su džiaugsmu minėjo naują savo ganytoją ypatingai kreipdama dėmesio į naujojo ganytojo aukštą mokslą, nepaprastą kuklumą ir jo tvirtą valią. Žymieji laikraščiai reiškia nuomonės, kad dabartinis ganytojas pilnai tinka užimti tą vietą, kuri liko garbinga, mirus kardinolui Mercier.

VOKIETIJA. — Koelno mieste išleista katalikų gyvenimo sąrašas Kirchliches Handbuch nurodo į vieną nemalonų reikinių — į kunigų skaičiaus mažėjimą po karo Vokietijoje. Karas sutrukdė jaunimui priruošianą mokslą. Per tuos keleta metų daugelis kunigų išmorte; daugelis paseno. Ir nėra kam užimti jų vietas. Dar, 20 metais buvo klerikų 3,443 bet jau, 24 metais tebuvo 2,898. Dabar jų yra dar mažiau. Visgi reiškiamas vilties, kad toksai dalykų stovis per ilgai nesitęs, nes priruošiamosios mokyklos turi užtektinai pašaukimų. Šita padėtis yra ne tiktai pas katalikus, bet

ir pas liuterius. Tenai dar blogiau ir ateitis ne per geriausia atrodo.

— Koelne ne seniai buvo palaidotas vienas turtingiausių Vokietijos vyrų, tai Augustinas Thysson. Jisai buvo paprastu bankininku, ne labai turtingas. Savo dabartinį turta jisai pat-sai įgijo savo sumanumu ir sekmingu darbš-tumu. Tiek praturtėjo, kad galėjo stot kartu su kitais Vokietijos multimilijonieriais, kaip Krupp ir Stinnes. Viena svarbu, kad šitas žmogus buvo dideliai gailestingas; savo dide-lius turtus gausiai dalino įvairioms labdarin-goms įstaigoms. Prieš mirdamas, jisai parei-kalavo, kad būtų palaidotas be jokių didelių iškilmų. Kad tie pinigai, kuriuos paprastai suvartojama didelėms laidotuvių iškilmėms, reikia atiduoti pavargėliams. Žinoma, jisai buvo katalikas ir tai labai pavyzdingas katalikas. Laidotuvės buvo be didelių iškilmų, kaip ve-lionis kad reikalavo, visgi dalyvavo daugelis žymių dvasininkų ir pasauliečių žmonių, ne-skaitant didžiausios minios pavargėlių.

ANGLIJA. — Episkopų bažnyčioje ran-dasi daugelis įžymių asmenų, kurie rupinasi susivienyti su Katalikų Bažnyčia. Jų tarpe esama ir pasauliečių. Vienas tokių lordas Halifax tuo klausimu labai suinteresuotas. Jisai dažnai važinėdavo pas garsųjį kardinolą Mer-cier į Belgiją. Tenai budavo daromi tuo klau-simu pasikalbėjimai. Trumpai prieš savo mirtį kardinolas Mercier tuo pačiu klausimu rašė Kanterburio episkopų vyskupui. Tasai parei-škęs palankumo vienybės minčiai. Kuomet nu-mirė kardinolas Mercier, buvo manyta, kad ta-sai prakilnus darbas sustos arba bent bus su-trukdytas. Bet pasirodo, kad kardinolas Mer-cier pramatė tą dalyką ir todėl savo testa-mente paskyrė savo vietininką, butent savo įpė-dinį arkivyskupą Van Roey. Todel tasai klau-simas nebus užmestas, bet bus tesiamas toliau, Juomi rupinsis Londono kardinolas Bourne bei arkivyskupas Van Roey iš katalikų pusės ir episkopų Kanterburio vyskupas bei lordas Halifax iš episkopų pusės. Reiškama daug vilties, kad tosios pastangos nepasiliks be pa-sekmių.

VOKIETIJA. — Pereitą sekmadienį Ful-dos mieste Tėvų Pranciškonų bažnyčioje buvo vieno kunigo primicijos. Rodos būtų nieko ypatinga, bet svarba tame, kad naujai išves-

tam kunigui tarnavo prie šv. Mišių jo 4 bro-liai kunigai pranciškonai. Ten pat buvo ir jų dvi seseri vienuolės. Tokiam nepaprastam at-sitikime šv. Tėvas Pius XI pasiuntė savo pa-laiminimą.

PALESTINA. — Jeruzalės miesto valdy-tojas davė įsakymą vieną miesto gatvių pa-vadinti šv. Pranciškaus Asyžiečio vardu pa-minėjimui jo 700 metų sukaktuvių. Mat, įvai-rios tautos savotišku būdu nori pagerbti didį šventąjį.

ITALIJA. — Pereitomis dienomis Romoje įvyko Tikybos Plėtimo Kongregacijos pilnasis posėdis. Kaip paprastai pirmininkavo patsai kardinolas Van Rossum. Posėdyje dalyvavo vi-sų kraštų atstovai. Kardinolas pirmininkas pa-aiškino apie dabartinę Katalikų Bažnyčios pa-dėtį ir su džiaugsmu pažymėjo nepaprastą ka-talikų tikėjimo plėtimąsi įvairiose stambeldžių šalyse. Kadangi misijonierių darbas yra labai sunkus, tai jiems reikalinga medeginė parama. Daug aukų gaunama iš visų katalikiškų šalių, bet jų neužtenka išlaikyti pilnai katalikiškos misijos. Šitais metais visa sąmata sieks 42 mi-lijonų lyrų, bet pilnam misijų aprūpinimui jų reiktų dvigubai. Visgi su Dievo pagalba šv. Evangelija yra apskatinėjama visoms pasaulio tautoms, ir tai su didžiausiu sėkmingumu.

— Šv. Tėvas naujosios šventės Kristaus-Karaliaus dieną paskyrė 31 spalį mėnuo. To-je dienoje jisai suteikė visuotinus atlaidus Mal-dos Apaštalytės draugijos nariams.

— Ne seniai buvo įsteigtas Romoje institu-tas arba aukštoji mokykla senovės liekanoms tirti, tai Katalikų Archeologijos institutas. Da-bar šv. Tėvas paskyrė tos instituto mokytojus. Jisai parinko savo srityje žymiausius pasaulio vyrus. Instituto direktorium paskirtas prela-tas Petras Kirsch, luksemburgietis, garsusis Friburgo universiteto profesorius istorikas. Ki-ti profesoriai yra šie: Dom Quentin, praneuzas benediktinas, Šv. Rašto komisijos raštininkas; prof. Silvagni, italis, ir prelatas Wilpert, vo-kietis. Kurie nori stoti į minėtą aukštąją mo-kyklą, turi butinai buti jau baigę universitetą ir turėti atitinkamus laipsnius. Šv. Tėvas šitą mokyklą labai brangina ir ją laiko savo gyve-nimo brangiausiu davinium.

— Šv. Tėvas paskyrė savo naujus atsto-vus įvairioms šalims. Šveicarijon paskirtas ar-

kivyskupas Di Maria, buvęs atstovu Kanadoje, Arkivyskupas Cimino paskirtas į Peru valstybę, Arkivyskupas Fietta paskirtas į Centralinę Ameriką, kurioje esama sekančios valstybės: Nikargua, Panama, Honduras, Kosta Rika ir Salvador.

ITALIJA. — Valstybinio biudžeto posėdyje buvo išnešta sekanti rezoliucija: "Italų valstybė, nemažindama savo įstatymų neliečiamybės, aiškiai pripažįsta aukščiausios dvasinės, pilietinės, politinės, visuomeninės ir tradicijonalinės vertės Bažnyčią, kurią išpažįsta ir gerbia 40 milijonų italų; užmiršdami senąją nedraugiškumą bei įtarimo dvasią, kuri buvo palaikoma neteisėtu įstatymų aiškinimu, šandie valstybė galutinai be prekybos ir atlyginimo pradeda naują bendro veikimo norą ir vienybę be atsisakymo ir pagarbos be pertraukos. Šitie mūsų tautinio gyvenimo apsirėškimai negali būti užmiršti, lygiai ir paties klausimo esmė, liečianti paveldėjimo sutvarkymą, juridinį vienuolių pripažinimą ir bendrą kaip Valstybės taip ir Bažnyčios tikiškinį sutvarkymą. Valstybės valdžia šitaip elgiasi, atsižvelgdama į teisių lygybę ir Bažnyčios pagarbą, kartu neužmiršdama didelės naudos pačiai valstybei. Jinai savo šito pareiškimo neatšauks. Gera bus italų tautai žinoti, kad šitas naujas valdžios su Bažnyčia draugiškumas nėra senųjų garantijos įstatymų išrišimas, bet pilnojo draugiškumo pirmutinis žingsnis".

— Trivento vyskupas Pascucci su savo sekretorium važiavo lankydamas savo kalnuotos vyskupijos. Netoli Pietra Santa stačiųjų kalnų automobilius apsvėrtė ir krisdamas iš aukšto vyskupą ir jo palydovą ant vietos užmušė.

— Romoje gubernatorius Cremonesi išleido įsakymą, griežtai draudžiantį gatvėse vartoti biauri kalba ir keikti. Jeigu tokį neprausturnį išgirs policistas, turi jį tuojau areštuoti ir jisai bus įduotas teismui, kuris nesigailės jokių priemonių, kad apvalytų miesto gatves nuo keiksmų ir baurių kalbų.

— Gegužio 31 dieną sukako šv. Tėvo Piaraus XI gimimo dienos metinės. Šimtai pasveikinimų atėjo iš įvairių kraštų. Dabar šv. Tėvas pradėjo 70 metus, savo sveikata jausdamasis gana gerai, nežiūrint didelio pereinamais metais darbo.

ISPANIJA. — Madrido arkivyskupas išleido tikintiems raštą, kuriame ragina juos grįžti atgal prie savo gražių senobinių drapanų ir mesti naujas madas, kurios nereiškia jokio grožio estetikos akimis žiurint. Arkivyskupas griežtai įsako moterims nesirodyti bažnyčiose pusnuogiai pasirengus. Tokios moterys nebus leidžiamos eiti nė į bažnyčią, nė į mokyklą. Lygiai reikia butinai vengti visokių nešvarių paveikslų ir stovylų kabinėjimo, ypačingai viešose vietose.

ČEKO-SLOVAKIJA. — Prieš keleta metų valdžia buvo atėmusi vienuoliams cistersams sveikatos maudykles, vadinamas Marianbad Spā, kurios yra vienos garsiausių visame pasaulyje. Čia esama šaltiniai, kurių mineralinis vanduo gydo įvairiausias ligas. Žinoma tokios maudyklės ir didelis ligonbutis neša didelį pelną. Todėl valdžia, nežitūredama jokių įstatymų, tas maudykles nusavino. Vienuoliai padavė valdžią į teismą. Viršijausis krašto teismas šiomis dienomis išsprendė, kad valdžia tą savastį atėmusi nelegaliai ir todėl turi sugrąžinti vienuoliams, kartu užmokėdama jiems nuostolius.

ANGLIJA. — Šiomis dienomis mirė 77 metų senumo vienuolė, kuri buvo kilusi iš aukštosios Norfolk kunigaikščių giminės. Kita josios sesuo, jau ir mirusi, buvo Karmelitų vienuolyne.

PRUSAI. — Valstybiniame seime buvo patiektas pranešimas apie Koelno katedros vedamuosius pagerinimus. Tikėtai vienu vargonų pataisymas teis 12 metų ir kainuos 6 milijonus auksinių markių.

SIRIJA. — Beiruto mieste įvyko archeologų senovės liekanų tyrinėtojų suvažiavimas. Jame dalyvavo pasaulio garsiausieji vyrai ir moters mokslininkai. Rytų šalis yra pilna griuvėsių ir kitokių liekanų, kurios skelbęs praeities garbę ir tų laikų valstybių turtus ir garbę. Šiais keliais paskutiniaisiais metais kasinėjimai davę nepaprastų davinų. Todėl nutarta dėti didesnes pinigų sumas, kad tasai mokslo darbas eitų toliau.

PRANCUZIJA. — Vadovaujant Puy vyskupui Rousseau išikurė bažnytines muzikos draugija, kuri rupinsis gregorinį giedojimą įvesti bažnyčiose. Draugija turėjo įvairiose vietose didelio pasisekimo, atidarydama savo skyrius ir traukdama įvairių luomų žmones. Ne

tiktai suaugusieji sudaro savus chorus, bet ir vaikai. Labai gražus apsireiškimas tame, kad daugelis mokyklų susidomėjo šiuo klausimu ir pradeda steigti tokius choros mokyklose, kurie ir savo parapijos bažnyčiose pavaduoja šio-kiomis dienomis ir anksti sekmadieniais didžiuosius chorus.

Kitas gražus organizacinis darbas yra pradetas Arras mieste. Vietinis vyskupas sukviė aukštųjų mokyklų jaunimą ir iš jų sukūrė liturgijai studijuoti organizaciją. Tokios draugijos darbuotė yra labai pageidaujama, nes jina palenks žmones daugiau susidomėti Katalikiškos Bažnyčios apeigomis ir jas pamylėti. Jeigu bažnyčiose yra gražiai laikomos pamaldos, tai ir žmonės jaučia didesnio malonumo jese dalyvauti. Pradžia labai sėminga ir žada gerus vaisius.

VOKIETIJA. — Vietiniai katalikai iškėlė savų dvasios milžinų klausimų. Kodėl šian- die taip mažai Vokietijoje yra šventųjų? Į tą klausimą atsakoma, kad tokių žmonių yra ne maža; gal ir daugiau negu kur kitur, tiktai nėra kas jais rupintusi. Todėl, vedamosi šios minties, Vokietijos katalikai iškėlė Romoje išpažinimo šventais šių asmenų klausimą: palaimintos Katrinos Emmerich, augustinės vienuolės, kuri Napoleono karų laikais buvo išmesta į gatvę be jokios pagalbos, bet už tai pasižymėjusi didelėmis dorybėmis; antras vardas — brolio Petro Friedhofen, Treviro Gailestingumo Brolių vienuolijos įsteigėjo, kuris mirė 1851 metais; ir trečias asmuo — kun. Jonas Gasparas Kratz, Tonkine nukankintas 1737 metais. Vokietijos katalikai nesigailės triuso ir vargo, kad jų tėvynainiai, jeigu tiktai jie bus tinkami, būtų išpažinti palaimintais ir šventais.

SUV. AMERIKOS VALST. — Washingtone neseniai įvyko Amerikos Raudonojo Kryžiaus suvažiavimas, kuriame buvo patiektas jojo darbuotės apskaičiavimas. Nuo 1914 metų įvairios nelaimės sunaikino 62 milijonų žmonių gyvybių sekančiu būdu: karas — 9,000,000; naminiai karai — 6,000,000; ligos — 40,000,000; žemės drebėjimai ir kitos gamtos nelaimės — 2,000,000; ir badas — 5,000,000. Apie 140 milijonų buvo sužeistų ir šiaip jau nukentėjusių. Vienu žodžiu, nuo 1914 metų iki mūsų laikų 10% visos žmonijos buvo nukentėjęs arba tiesiog sunaikintas.

— Brooklyno vyskupas pranešė tikintiems, kad vyskupija atidaro 6 aukštiasias mokyklas: 3 bernaičiams ir 3 mergaitėms. Tose mokyklose ne tiktai mokslas, bet ir knygos duodamos veltui. Kadangi daug daugiau yra norinčių į tas mokyklas pastoti negu galima priimti, tai visas vaikų registravimo darbas bus išdalintas visose parapijose proporciniai. Gražus pavyzdys kitų vyskupijų katalikams kaip reikia platinėti apšvieta.

— Chicago mieste šv. Elzbietos bažnyčioje buvo pakrikštyta 151 vienas suaugusių negrų. Krikšto apeigose dalyvavo vietinis vyskupas pagelbininkas Hoban, D. D. Tai didžiausias skaičius kokių teko kuomet nors turėti vienu kartu. Šitoji parapija negrų atvertimu labai gerai rupinasi. Pernai viso buvo pakrikštyta 203 asmenų, šįmet gi jų skaičius viršys 300.

— Šv. Tėvas paskyrė dviem vyskupijom ganytojus. Salt Lake City vyskupu paskirtas kun. Mitty, New Yorko šv. Luko bažnyčios klebonas. Jisai pirmiau buvo seminarijoje profesorius ir karo metu kareivių kapelionas. Kitas vyskupas yra Serantono vyskupo pagelbininkas. Jam tenka užimti Richmondo vyskupija, Va.

BELGIJA — Mieste Verviers įvyko Geros Spaudos savaitė. Tai buvo didžiausia manifestacija. Susirinkimą savo globoje laikė šv. Kryžiaus vyčiai ir belgų katalikiškoji jaunomenė. Jų pastangas rėmė ir valdžia, kuri aiškiai mato, kad spauda yra didesnė galybė ir už pačią valdžią. Tiktai toji valstybė gali gerai gyvuoti, kurioje yra gera spauda. Jinai nustato žmonių nuomonę ir palaiko visoje šalyje ramybę ir tvarką.

ISPANIJA — Valstybės sostinėje Madrido mieste įvyko katalikių moterų suvažiavimas, verčiau sakant tai buvo Katalikių Moterų Federacijos seimas. Toji Federacija gyvuoja jau nuo septynių metų. Ją įsteigė pati karalienė Viktorija su pagalba Toledo kardinolo Guisasola. Šįmet seime dalyvavo į 300 delegačių. Joms pirmininkavo pati karalienė Viktorija. Su ja dalyvavo jos vyro karaliaus Alfonso motina karalienė Marija Kristina ir jos dvi dukterys infnta Izabelė ir kunigaikštaitė Talavera. Seimas svarstė daug svarbių šali ir visuomenę paliečiančių klausimų ir padarė daug svarbių ir kraštui naudingų nutarimų.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Visi sako, kad Dievo niekas nematė, nes Jisai yra dvasia. Bet ir Jėzus Kristus yra Dievas. Jį matė visi žmonės tuomet su Juo gyvenantieji. Tai kaip galima sakyti, kad Dievo niekas nematė. *A. S. iš White Cloud, Mich.*

ATSAKYMAS. — Dievas yra dvasia ir dvasios žmogus savo akimis matyti negali. Reiškia jisai Dievo matyti negali. Jėzus Kristus yra Dievas. Savo dievystę Jisai įrodė savo šventu mokslu, tobulu gyvenimu ir antgamtiniais stebuklais. Bet Kristaus dievystę tematė tiktai 3 mokiniai ant kalno Tabor; daugiau niekas. Žmogus supranta ir žino, kad yra Dievas ir todėl Jį myli. Bet Dievą matyti žmogus tegalės tiktai danguje. Tenai mes matysime, anot šv. Pauliaus Apaštalo žodžių, Viešpatį Dievą "veidas į veidą". Tamė ir bus žmogaus amžinoji laimė, kad jisai matys Viešpatį Dievą. Mirtingas žmogus ant žemės gyvendamas Jo matyti negali, nes yra pilnas nuodėmių. Tiktai šventas žmogus mato danguje Viešpatį Dievą tuomi amžinai yra laimingas.

KLAUSIMAS. — Musų apielinkėje yra daugelis žmonių katalikų, kanadiečių, kurie šventomis dienomis dirba sunkius laukų darbus. Paklausus kodėl jie nešvenčia sekmadienio, atsako, kad sau tai esą galima dirbti. Ar jie tiesą kalba?

J. O. iš Nashua, N. H.

ATSAKYMAS. — Jie kalba netiesą. Sekmadienį žmogus jokių sunkių darbų ar tai sau ar kitiems negali dirbti. Labai gaila, kad katalikai žmonės, nors ir

svetimtaučiai, piktina kitus savo nedoru pasielgimu. Mums tokių negerų pavyzdžių sekti negalima, nes tai nuodėminga.

KLAUSIMAS. — Atlikęs išpažintį, kuomet kunigas duoda išrišimą ar pamokimą, kas reikia daryti: ar jo klausyti, ar prisiminti kokias nors užmirštas nuodėmes?

D. J. B.

ATSAKYMAS. — Einant išpažinties reikia gerai prisiruošti. Ne laikas daryti sąžinės sąskaita arba nuodėmių prisiminimas, kuomet atlieka išpažintį. Kuomet kunigas teikia pamokymų, žmogus turi jį klausytis; kuomet duodamas išrišimas, reikia gailėtis už savo nuodėmes.

KLAUSIMAS. — Kodėl biblistai taip melagingai skelbia, kad 1925 bus pasaulio pabaiga? Ačiu Dievui, susilaukėme ir 1926 metų ir dar pasaulio pabaigos nematyti. Jie pardavinėja knygas, kuriose yra iškraipomas tikėjimas. Aš irgi prikišau jiems savo cento. *J. Waukeganietis*

ATSAKYMAS. — Labai gaila, kad Tamsta savo centu rėmėi savo priešą. Bet geriau yra susiprasti nors vėliau negu niekad. Musų lietuvių tarpe yra dar daug tokių nesusipratusių žmonių, kurie labai mėgsta skaityti visokius sapnininkus, Šaliamono galvą, Mickaldos pranašystes ir visokius kitokius šlamštus, kuriuos šiais paskutiniaisiais laikais pradėjo pardavinėti biblistai apie pasaulio galą ir visokius kitokius niekus. Musų žmonelės perka tą brudą, dėdami savo prakaitu uždirbtus centus turtingiems suvedžiotojams. Įdomu, jeigu pasaulio galas arti, tai kam

biblistams reikalingi pinigai?... Laikas būtų ir kitiems susiprasti, kaip ir Tamsta, kad supratai, jog biblistai apgaudinėja žmones. Kodeli jie taip daro? Geras biznesis. Iš kvailo lengviau centas išvilioti.

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad bertaininiai pasninkai yra delto, kad tomis dienomis klerikus šventina į kunigus?

J. O. iš Nashua, N. H.

ATSAKYMAS. — Taip. Tai viena priežastis. Katalikų Bažnyčioje kiekvienas pasninkas yra krikščioniškos tobulybės žymė. Nusimarinimo dorybė reikalauja, kad žmogus malda, budėjimu ir pasninku pavergtų savo kuną protui ir tokiu būdu lengviau atsiektų savo galutinio tikslo — išganymo.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka **TRINER'S BITTER VYNUI**. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti **TRINER'S BITTER VYNĄ**, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai **JOSEPH TRINER KOMPANIJOS** Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. **TRINER'S BITTER VYNAS** po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ūgų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ
2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.